

“Κοσμικά” ή αληθινά Χριστούγεννα, ψεύτικα ή αληθινα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης](#)

“Πατερική προσέγγιση των Χριστουγέννων” - Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Χριστούγεννα. Ἡμέρα ἱερή καί ἁγία. Ἡμέρα κατ’ ἐξοχήν ἀγάπης καί πνευματικῆς εὐφροσύνης.

Σύμπας ὁ χριστιανικός κόσμος γιορτάζει τήν ἔλευση τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο.

Πρόκειται γιά μέγα μυστήριο, ἀνερμήνευτο μέ τήν ἀνθρώπινη λογική, καθ’ ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ «ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», ντύθηκε τήν ἀνθρώπινη φύση, ἔγινε ἄνθρωπος.

Ἀκριβῶς ὅμως ἐπειδή εἶναι τό γεγονός τῶν Χριστουγέννων «μυστήριον κεκρυμένον ἀπό τῶν αἰώνων καί ἀπό τῶν γενεῶν» καί ἀποκαλύπτεται καί

φανερώνεται, οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μποροῦν κάλλιστα νά ἔλθουν νά μᾶς βοηθήσουν σέ μία προσέγγιση τῆς θεϊκῆς αὐτῆς συγκατάβασης.

Ἕνα πατερικό λοιπόν ἀπάνθισμα ἀξίζει νά παραθέσουμε: Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος (†373), ὁ ὁποῖος θεμελίωσε τήν ὀρθόδοξη τριαδολογία γράφει: «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο, ἵνα τόν ἄνθρωπον δεκτικόν θεότητος ποιήσῃ. Αὐτός ἐνηνθρώπησε, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν».

Σαφῆς ἐν προκειμένῳ ὁ λόγος τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ὁ ὁποῖος ὀρίζεται ὡς ἡ θέωση τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶναι ὁ ὕψιστος καί τελειοτικός προορισμός μας. Τήν ἴδια θέση διατυπώνει καί ὁ φιλόσοφος νοῦς, ὁ Γρηγόριος Νύσσης (†394) ὅταν γράφει: «Ὁ δέ φανερωθείς Λόγος διὰ τοῦτο κατέμειξεν ἑαυτόν τῇ ἐπικήρῳ (=φθαρτῇ) τῶν ἀνθρώπων φύσει, ἵνα τῇ τῆς θεότητος κοινωνίᾳ συναποθεωθεῖ τό ἀνθρώπινον».

Δέν μπορεῖ καί ὁ ἕτερος Γρηγόριος, ὁ θεολόγος, ὁ Ναζιανζηνός (†390) νά μὴ διακηρύξῃ τήν εὐφροσύνη τῆς καρδίας του γιά τὰ ἀποτελέσματα τῆς θείας Σάρκωσης τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἀναφωνεῖ πολύ χαρακτηριστικά: «Κἀγὼ βοήσομαι τῆς ἡμέρας τήν δύναμιν. Ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται.

Ὁ Λόγος παχύνεται. Ὁ ἀόρατος ὁράται. Ὁ ἀναφῆς ψηλαφῆται. Ὁ ἄχρονος ἄρχεται. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Υἱός ἀνθρώπου γίνεται, «Ἰησοῦς Χριστός, χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας».

Ὁ μυσταγωγικότατος Κύριλλος Ἱεροσολύμων (†387) ὑπογραμμίζει μέ συνοπτικό τρόπο τήν ἄπειρη ἀγαθότητα καί εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο γράφοντας: «Ἐπήκουσε τῆς δεήσεως τῶν προφητῶν, ὁ Κύριος, ὁ Πατήρ οὐχ ὑπερεῖδεν ἡμῶν τό γένος ἀπολλύμενον.

Ἐξαπέστειλεν τόν Υἱόν Αὐτοῦ, τόν Κύριον οὐρανόθεν ἱατρόν». Ἐπειτα ὁ ἱερός Δαμασκηνός (†750) τονίζει: «Ὁμολογοῦμεν αὐτόν (δηλ. τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν) ἕνα Υἱόν τοῦ Θεοῦ καί μετὰ τήν ἐνανθρώπησιν καί Υἱόν ἀνθρώπου τόν αὐτόν, ἕνα Χριστόν, ἕνα Κύριον, τόν μόνον μονογενῆ Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦν, τόν Κύριον ἡμῶν.

Δύο αὐτοῦ τάς γεννήσεις σέβοντες, μίαν τήν ἐκ Πατρός προαιώνιον ὑπέρ αἰτίαν καί λόγον καί χρόνον καί φύσιν καί μίαν τήν ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς καί ὑπέρ ἡμᾶς».

Γι' αυτό και ο πρύτανης τῶν ιεροκηρύκων, ὁ ἱερός Χρυσόστομος (†407) μᾶς προσκαλεῖ στή χαρμόσυνη ἐορτή τῶν Χριστουγέννων μέ αὐτά τά ὑπέροχα λόγια:

«Ἐλᾶτε νά ἐορτάσουμε. Ἐλᾶτε νά πανηγυρίσουμε.

Πράγματι εἶναι παράξενος ὁ τρόπος τῆς ἐορτῆς, ἐπειδὴ εἶναι παράδοξος καί ὁ λόγος τῆς γεννήσεως αὐτοῦ.

Διότι σήμερα λύθηκαν τά μακροχρόνια δεσμά.

Ὁ διάβολος καταντροπιάστηκε. Οἱ δαίμονες δραπέτευσαν.

Ὁ θάνατος καταργήθηκε. Ὁ Παράδεισος ἀνοίχθηκε.

Ἡ κατάρα ἐξαφανίστηκε. Ἡ ἁμαρτία διώχθηκε μακριά.

Ἡ πλάνη ἀπομακρύνθηκε. Ἡ ἀλήθεια ἐπανῆλθε.

Ὁ λόγος τῆς εὐσεβείας σπάρθηκε καί διαδόθηκε παντοῦ.

Ὁ οὐράνιος τρόπος ζωῆς φυτεύτηκε στή γῆ.

Οἱ ἄγγελοι ἐπικοινωνοῦν μέ τούς ἀνθρώπους.

Ὅλα ἔγιναν ἓνα. Γιατί;

Ἐπειδὴ ὁ Θεός ἦρθε στή γῆ καί ὁ ἄνθρωπος ἀνέβηκε στόν οὐρανό»

Καί ὁ λόγιος ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης (†1809) παραστατικότατα ἀναγγέλλει:

«ὦ! ἀφήσατέ με νά ὑπάγω κοντά εἰς τήν Φάτνην καί νά εἰπῶ εἰς τόν Ἰησοῦν: τί εἶναι αὕτη ἡ ἄκρα σου συγκατάβασις, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ; Ἐσύ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ἐπιθυμητός Μεσσίας ἀπό ὅλα τά ἔθνη, καί εὐθύς νά γεννηθῇς μέ τοιαῦτα βάσανα; Ναί μοῦ ἀποκρίνεται· τοῦτο ἦτο ἀπ' ἀρχῆς τό θέλημα τοῦ οὐρανίου Πατρός μου, νά ἀναιρεθῇ ἡ ἡδονή διά τῆς ὀδύνης, καί τοῦτο τό πατρικόν θέλημα ἦλθον νά τελειώσω ἐγώ, εὐθύς ὅπου γεννήθηκα εἰς τόν κόσμον».

Ἄραγε ὁ σύγχρονος ἐκκοσμικευμένος ἄνθρωπος πόσο μπορεῖ νά προσεγγίσει τό βαθύτερο νόημα τῆς ἐορτῆς, τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως; Εἶναι μεῖζον ἐρώτημα. Ἀπό τήν ἀπάντηση ὡστόσο ἐξαρτᾶται ἂν τελικά θά ἐορτάσει «κοσμικά» ἢ χριστιανικά Χριστούγεννα, ψεύτικα ἢ ἀληθινά.